

[Boligministeren.]

var forfaldne. Og det er den første adresse at henvende sig til.

Jeg har selvfølgelig i anledning af det stillede spørgsmål spurgt diverse realkreditinstitutioner, om de har fået mange henvendelser fra folk, der er i vanskeligheder, og det svar, jeg fik tilbage, var et nej, det havde de ikke fået. Dette er også med hensyn til de udtalelser, som formanden for realkreditrådet er kommet med til en af aviserne i går, den første adresse til de folk, der er i vanskeligheder, at henvende sig til den långiver, som de skylder renter for den termin, de ikke kan betale. Og så kommer det andet i anden og mere sekundære række.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg forstår, at jeg ikke kan få yderligere svar på mit spørgsmål, og at der er tale om at afvise et sådant generelt moratorium.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: skal ministerens ord forstås på den måde, at der er tale om en henstilling til samtlige kreditgivende institutioner i Danmark om ikke at stå fast på de givne datoer, hvis man rejser forespørgsel om udsættelse under henvisning til ledighed?

Boligministeren (Johan Philipsen):

Det skal forstås som en henstilling til den enkelte, der med håndfast begrundelse i langvarig arbejdsløshed er ude af stand til at betale sine terminsydelser.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *Dohrmann* (FP) til udenrigsministeren (24. oktober 1974):

„Ministeren bedes oplyse, hvorledes de sultende masser i u-landene hjælpes ved for u-landshjælpemidler at sende samtidshistoriker Tage Kaarsted på ferietur til Kenya og Tanzania?“

(Spm. nr. 48).

Begrundelse.

Spørgeren har tidligere påpeget det meningsløse rejseri, som finder sted på skatteborgernes og de sultendes bekostning.

Ved en nærmere gennemgang af deltager-

listerne til disse rejser må spørgeren drage den konklusion, at DANIDAS midler i vid udstrækning bruges, dels som camoufleret statsstøtte til pressen og dels som politiske anerkendelser.

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (31. oktober 1974):

I henhold til § 10 i lov om internationalt udviklingssamarbejde afsættes hvert år på finansloven en bevilling til oplysning om udviklingslandene og om dansk bistand. For 1974-75 er bevillingen på 3,4 mill. kr.

Af denne bevilling afholdes udgifter til informationsmateriale, pjecer, film m. m., og blandt andet bruges ca. 200.000 kr. til rejsestipendier til journalister, undervisere og andre oplysningsspredere.

Spørgeren synes at tro, at midlerne til dette arbejde tages fra bistandsmidlerne. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Det drejer sig om en speciel, i loven fastsat bevilling, der kun kan bruges til information. Det er ikke rigtigt, at pengene ellers kunne bruges til sultende mennesker.

Professor Tage Kaarsted har modtaget et stipendium af disse midler for at studere Tanzanias og Kenyas udviklingsproblemer og den danske udviklingsbistand i de to lande. Rejsen planlægges i samarbejde med Institutet for Udviklingsforskning, i hvis forskningsråd professoren har haft sæde siden 1969. Som professor i moderne historie ved Odense universitet er det bl. a. hr. Kaarsteds opgave at vejlede licentiat- og specialestuderende, blandt hvilke der er stor interesse for udviklingsforhold og Danmarks samarbejde med udviklingslandene. Det er fundet af betydning for gennemførelse af et studium af disse spørgsmål, at underviseren ved selvsyn har haft lejlighed til at orientere sig om dansk bistand og forholdene i nogle udviklingslande.

Af *Ingolf Knudsen* (CD) til undervisningsministeren (28. oktober 1974):

„Kan ministeren oplyse, hvor mange betalende medlemmer de uddannelsessøgendes organisationer som f. eks. Landssammenlutningen af Kursusstuderende, De Lærerstuderendes Landsråd og Danske Gymnasieelevers Sammenslutning har, og hvorvidt organisationerne repræsenterer de uddan-